

FRI LUFTSLIV

••• MOTIONSIDROTT

TIDNING FÖR VILDMARKS- OCH SEMESTERLIV, ORIENTERING OCH
VANDRINGAR, CAMPING, VINTERSPORT, NATUR-
STUDIER, RESOR M. M.

Nr 2
Fredagen den 19 jan.
Årg. 2 1934

Vilken är den roligaste skidrörelsen?

12 skidtekniker svara på frågan

Här en bild av de båda alpresenärerna Olle Rimfors (t. v.) och Sigfrid Bergman, vilka starta hemifrån den 20 dennes, stanna i St. Anton i Österrike omkring tre veckor och därefter begiva sig till St. Moritz för att närvara vid och ev. delta i F. I. S.-tävlingarna i slalom den 15-17 februari. Den senare kommer att i FRILUFTSLIV lämna några glimtar från denna säkert synnerligen intressanta färd.

Alla njuta vi av skidlöpningen. Men på olika sätt. En gläds speciellt åt skidans fräs mot snön i det väl uppgångna tävlingsspåret, en annan finner särskilt behag i naturens färgning under åkningen och en tredje tjuvas mest av farten i en lång härlig backe o. s. v.

Signaturen passade på och ställde ovanstående fråga till de i Storlien församlade kursledarna, vilka i sina svar giva uttryck för den moderna inriktningen till skidlöpningen. Så här låter det:

GUNNAR DYHLÉN: Det härligaste jag vet är en lång sväng rörelse, som i sig innesluter balans, hastighet och rytm.

GÖSTA LIND: (som varit med om Främjandets alla stora kurser och lett alla militära, som anser alltför många fysiskt otränade damer komma upp utan föregående träning i form av gymnastik och promenader och som föredrager herrar framför damer såsom elever (!): Jag tycker det tjuvigaste är en tvär kristiania i hård fart.

CHRISTIAN NILSSON (kursintendent): att få inspektera kurserna förkladd till överledare.

OLLE RIMFORS: skridskoglid åt vänster och höger, det är susen!

ASTRID SÖDERHJELM: (som lett ett tiotal kurser, därav Främjandets alla "allmänna"): rak utförslöpning i hård fart, avslutad med tvär kristiania. (Och sonen Rolf instämmer i Mammas uttalande).

NISSE WEMMING: styrd kristiania i hård fart — men förresten beror det på föret.

PUTTE WETTERHALL: styrd kristiania i hård fart. Nej vänta! Att sväva i luften under ett backhopp, det är saker.

JEAN DUBOIS: Skriv upp att telemarksväng i serpenter i gott före är njutningen för hela dagen.

OLLE EDLUND: wienervalsar med styrd kristiania i en hård backe, det är verkligen roligt.

INGRID HOLM: tvär kristiania i lagom hård fart. (Annars föredrager jag lös snö — för det sköna fallets skull).

GÖSTA SANDIN (gymnastiklärare i Uppsala och akademisk idrottsledare, som ivrar för ordentliga utbildningskurser för akademiska lärare — med statsanslag och som bestämt anser att "slalomleken" bör gå före tävlingslöpning för ungdom): tvär kristiania, var god och anteckna det.

Ja, så låter det i ledarelägret.

S. W. B.—n.

P. S.
Jag håller med Dyhlén, men det skall vara hårdaste fart.

Reformera

skidbudkavlen!

Några förslag till förbättring och popularisering av denna sagoomspunna fävling

Från en budkavleväxel. Skidlöparen till vänster har fullbordat sin sträcka och är just i färd med att sticka budkavlen över avlösarens huvud. De båda budkavlerövarna tillhöra Jämtlands Fältjägaregemente.

Få tävlingar inom vårt land, vare sig det gäller med eller utan skidor, torde vara omspunna med så mycken tradition, vildmarks- och äventyrstämning som budkavlemästerskapet på skidor. Varhelst två eller tre budkavlerävar äro församlade, kan man också få höra de mest fantastiska historier om "bortgörningar" ute på de olika etapperna, beundransvärda kraftprov i rykande snöstorm, roliga intermezzon, som knappast någon annan tävlingsform har kunnat bjuda på, etc.

Budkavleshistorik. Orienteringssynpunkterna ej tillräckligt beaktade.

Denna tävling har också synnerligen gamla anor och redan år 1900 gick den första nationella budkavlelöpningen av stapeln å sträckan Bollnäs-Hudiksvall-Sundsvall-Hernösand, fågelvägen en sträcka på ca 175 km. År 1910 tävlades första gången om svenskt mästerskap och fr. o. m. 1913 anordnas dylik mästerskapstävling av Skidförbundet och Skidfrämjandet gemensamt. Största antalet lag starta-

de 1917, då 39 lag deltog i den sagoomspunna tävlingen. Sedermera har intresset successivt sjunkit och under åren 1930-33 ha resp. 9, 11, 17 och 12 lag deltagit i tävlingen. Efter 1927 års tävling såg det förresten ett slag ut, som denna stiliga tävlingsform skulle lida söt döden, i och med att stjärnlöparna rätt allmänt förklarade sig icke vara intresserade av den.

Vid Skidförbundets årsmöte 1928 beslöts emellertid att budkavletävlingen skulle fortsätta. Representanterna voro tydligen av den uppfattningen, att vi redan ha fullt nog av tävlingar, där sekunder och centimeter äro avgörande och att budkavletävlingen med sin tradition och variation vore en alltför ståtlig tävling för att helt försvinna från mästerskapsprogrammet. Och så ha budkavletävlingarna fortsatt, dock utan att vinna den anslutning och det gehör, som man skulle kunna förvänta av denna ypperliga tävlingsform. Det sätt, på vilken tävlingen arrangerats, har så gott som varje år ställts under diskussion i pressen och det vore synd att säga, att man spa-

rat på kraftorden. Speciellt sedan orienteringsintresset stigit, som det gjort sista åren, är det också anmärkningsvärt, att ej flera lag deltaga i tävlingen. Det kan inte hjälpas, att man måste ställa den frågan, om inte budkavlen på skidor genom vissa genomgripande förändringar skulle kunna göras till en av vinterns största och mest gouterade tävlingar. Signaturen har själv deltagit, om icke i S. M., så dock i D. M.-tävlingar i budkavle och min bestämda uppfattning är den, ytterligare styrkt genom samtal med ett flertal budkavlerävar, att det nu är på tiden att göra denna tävling till vad den bör vara: budkavlemästerskapet i orientering på skidor.

Just orienteringssynpunkterna ha hittills alltför mycket kommit i bakgrunden för den rena "blååkingen", ehuru, det måste erkännas, förhållandena på detta område avsevärt förbättrats. De reformer, som under senare år genomförts, äro emellertid otillräckliga, även om de skett i rätt riktning. Det fordras skarpare tag (Forts. å sid. 3.)